

PRINCIPPROGRAM

***Konservativa
Förbundet***

Konservativa Förbundets generella syfte

Konservativa Förbundet är ett demokratiskt, nationellt förbund med syftet att främja konservatismen som ideologi inom det svenska samhället i Edmund Burkes anda. Förbundet syftar till att vara ett idédrivet förbund med stor respekt för yttrandefriheten. Samtidigt som gemenskapen ska präglas av stor respekt för ett fritt meningsutbyte och främja konstruktiv dialog kring konservatism överlag. Med syfte till att slå varse om svenska traditioner, konservatism och grundläggande västerländska värderingar i samhället i allmänhet och på universitet och högskolor i synnerhet. Medlemskap är öppet för alla som önskar att bli medlemmar och som vill förkovra sig i den konservativa ideologin.

Konservatismens historia

Konservatismens grund

Konservatismen finner sin mest rudimentära grund i det mänskliga psyket. Det är en disposition avogt inställd till förändring med en tilltro till erfarenheten före teoretiskt resonerande. Denna icke-självmedvetna "naturliga konservatism" har alltid varit en del av människan och utgör en grundval för våra sociala attityder.

Proto-konservativa tänkare

Från den icke-självmedvetna konservatismen kan dagens "moderna konservatism" tillräkna sig flera proto-konservativa tänkare som sträcker sig över ett stort tidsspann: Aristoteles (384–322 f.Kr), Cicero (106–43 f.Kr), Sankt Augustinus (354–430), Sankt Thomas av Aquino (1225–1274), Richard Hooker (1554–1600), Thomas Hobbes (1588–1679), Charles-Louis de Secondat, Baron de La Brède et de Montesquieu (1689–1755), Sir William Blackstone (1723–1780), David Hume (1711–1776), Samuel Johnson (1709–1784), Adam Smith (1723–1790) m.fl. Huruvida dessa tänkare är att räkna som konservativa eller inte, samt vilka tänkare som bör tillföras, kommer alltid vara

en omtvistad fråga. Vad vi ser hos de proto-konservativa tänkarna är att de har gemensamma tankegodar som överensstämmer med de konservativa principer som Edmund Burke (1729–1797) och konservativa i hans efterföljd formulerat.

Edmund Burke

Det är allmänt accepterat att den uttalade och självmedvetna konservatismen iscensattes av de tänkare och statsmän som stod i opposition till den franska revolutionen och dess principer. Bland dessa fann konservatismen sin första och bästa läromästare i Edmund Burke vars *Reflektioner om franska revolutionen* (1790) artikulerade de centrala principer som dagens konservatism grundar sig på:

1. Tron på en bestående moralisk ordning i samhället.
2. Mänsklig erfarenhet över generationer är den främsta källan till kunskap för politiska och moraliska frågor.
3. Reform bör ske gradvis och i kontinuitet med det förflutna. Varje beslut som påverkar många människor bör därför bedömas utifrån dess förutsättningar samt långsiktiga konsekvenser.
4. Misstron till resonemang som fokuserar på målen före medlen och i synnerhet motstånd till förfäktandet av utopier.
5. Ett fungerande samhälle är i behov av hierarki och en respekt för auktoritet.
6. Äganderätten som institution är vital för ett fungerande samhälle.

Vår moderna värld - en konservativ problemanalys

Universiteten

”Att tänka fritt är stort men att tänka rätt är större”, lyder den av Thorild diktade devis som pryder entrén till Universitetshuset i Uppsala. Det må så vara, men om akademien redan om allting tänkt fullständigt rätt skulle den ha föga kvarlevande existensberättigande annat än kanske idéhistoriskt. Devisen läses ofta som syftandes mot sanningens bestånd oavsett tidsandans opinion. Läst sådan förordar devisen en sund och tämligen konservativ inställning. Den får dock snabbt orwellianska övertoner när diverse dogmatiker, som dessvärre ofta lyckas ta sig in i beslutande organ, får för sig att de och endast de har identifierat detta rätta tänkande, och därmed har i största uppgift att motarbeta de som tänker "fel", kosta vilken frihet det kosta vill.

Det må så vara att det rätta tänkandet är större än det fria. Eller att friheten väger tyngst, rättheten obeaktat. Men i vilket fall är den sanna rättänkarens frihet större än den dogmatiska feltänkarens självutnämnda rätt.

Vare sig friheten eller rättheten är störst som självändamål är det frihetsprincipen som är störst som medel dit. Ett noggrant brukande och värnande av denna princip är därmed vad vi har i uppgift att främja på universiteten, och vad universiteten har i uppgift att främja i samhället. Må så vara att någon tänker "fel", men de kommer aldrig sannerligen rätt om de inte har friheten att se sig om på vägen och genuint bevandra den dit, utan bara påtvingas en ståndpunkt att dogmatiskt rationalisera.

Konst och kultur

För konservativa är konst och kultur mer än bara estetiska uttryck som finns till för att chockera. Konst är en avbildning av en kulturs syn på grundläggande värden och syn på skönhet. Konst och kultur påverkar människors sätt att se världen runt omkring sig och har

även vetenskapligt mätbara effekter på individers psykologiska välmående. Konsten är givetvis också en möjlighet för individen att uttrycka sig men som konservativa är det en självklarhet att konsten bör sträva mot att vara vacker och hedra det kulturella arv som vi som nation ärvt från föregående generationer. Det betyder å andra sidan inte att kulturen ska låtas influeras av politiska dogmer och drivas av ideologi. Att förvrida kulturen och konsten och i förlängningen vår gemensamma historia för att driva ens politiska ideologi är inte enbart oärligt. Det är ett hot mot kulturens samhällsbildande funktion och ett direkt hot mot den fria åsiktsbildningen i samhället. Vi konservativa ser därför allvarligt på kulturvänsterns försök att styra och kontrollera kulturen, särskilt när man exkluderar mer traditionella konstyttringar från att få ta plats inom kulturen. Tendensen från vänsterhåll, i att omforma och vrida konsten samt kulturen för sina egna ändamål tar dessutom formen i groteska och oestetiska konstuttryck. För en konservativ går detta emot konstens grundläggande ändamål i att skapa och avbilda skönhet.

Familjen

Familjen är samhällets minsta beståndsdel då det är den minsta samhälleliga gemenskapen, de "små plutonerna" som Edmund Burke benämner dem. Familjernas betydelse för individens trygghet och förutsättningar att lyckas i livet har länge förnekats av progressiva krafter. Konservativa bör slå vakt om det enade familjehushållet, och kärnfamiljen, som ett ideal, för att det har det dokumenterat bästa utfallet för barn avseende möjligheten till sociala resor. Familjen är den struktur man förlitar sig på för säkerhet när statliga strukturer misslyckas. Individer som frikopplas från sina rötter löper högre risk att falla in i brottslighet och antisociala beteenden, eftersom familjen även utgör en modererande kraft som fostrar människor till medborgare. Konservativa observerar att tomrummet som lämnats efter kärnfamiljens avträde från den samhälleliga scenen snabbt har fyllts av antisociala föreställningar, och ser i kölvattnet av detta framväxten av samhällsproblem som försämrad fysisk hälsa, drogmissbruk, neuropsykiatriska störningar, samt populariseringen av våldsamma och radikala ideologier.

Det är oundgängligt att barn växer upp i ett hushåll med två ständiga föräldrar. Den ena bidrar med feminint inflytande vilket fostrar dygder som socialt samspel, empati, trogenhet, och känslomässig mognad. Den andre bidrar med maskulint inflytande som i

sin tur fostrar personligt ansvar, impulskontroll, självsäkerhet och uthållighet. Barn som saknar en eller båda av dessa inflytanden under sina formativa år förlorar en av de viktigaste förutsättningarna för ett lyckligt och tillfredställande liv.

Konservativa ser allvarligt på den samhällskultur som försöker bryta ner kärnfamiljen och konstruktiva könsroller, för att ersätta dem med vänsterideologiska produkter. Vi spår även svåra sociala och ekonomiska konsekvenser i den snara framtiden av minskat barnafödande, något som vi härleder till angreppen på kärnfamiljen från kulturella och statliga institutioner. Mycket av det sönderfall vi ser av familjestrukturer i det moderna samhället är ofta resultatet av riktade åtgärder från ideologier som inte förstår vikten av familjen för samhällets stabilitet och fortgång. Vi vill verka som en motkraft till dessa.

Statlig ineffektivitet

Det finns anledning för oss konservativa att vara bekymrade över den ohämmade ineffektivitet som råder i den socialdemokratiska samhällsstrukturen, där staten har tagit på sig en alltför mäktig roll i människors liv. Vi är övertygade om att statens uppgift bör vara att skydda samhället och dess medborgare på ett effektivt och kraftfullt sätt, men det har blivit alltmer uppenbart att så inte är fallet.

Det socialdemokratiska samhället har skapat en gigantisk byråkratisk överreglering, där beslutsvägarna är långa och där det tar en evighet att få saker gjorda. Detta har frambringat en kultur av att vara beroende av staten, vilket strider mot konservatismens strävan efter personligt ansvar och frihet. Det är hög tid att återupprätta en balans mellan statens roll och individens frihet.

Vi är också oroliga över det socialdemokratiska samhällets försök till att utjämna utfall mellan individer. Det är naturligt att olika individers liv kommer att resultera i varierande utfall. Staten ska se till att samtliga får lika möjligheter, inte lika utfall. Det är av yttersta vikt att uppmuntra människor att utveckla sina unika talanger och förmågor och att tillåta en naturlig ojämnhet i samhället.

För oss konservativa är det av största betydelse att återupprätta en kultur av personligt ansvar och frihet, där individen själv har det yttersta ansvaret för sin välfärd. Staten bör vara en effektiv och skyddande kraft, men inte en överreglerande instans som försöker tvinga människor att tänka och agera på ett visst sätt.

Vi tror på att skapa en balans mellan statens roll och individens frihet, där vi avlägsnar onödig byråkrati och regleringar för att skapa ett mer dynamiskt och självtänkande samhälle.

Nationell och individuell självständighet

Den suveräna nationalstaten är den mest framgångsrika samhällsbildningen i världshistorien. Det moderna välståndet i Sverige och västvärlden har byggts upp genom att staten prioriterat den egna nationella samhällskroppens folk, och att makthavare i det yttersta har fått svara för detsamma folk. En stark nationalstat förutsätter att politiska beslut fattas så nära de som påverkas, medborgarna, som möjligt, och inte på främmande staters eller organisationers bevåg. Den här folkförankrade principen bör underhållas också på lokal instans, för att främja närheten från folket till politiken i alla delar av nationalstaten. Den inre solidaritet som präglade det västerländska nationsbygget, och skänkte den dess framgångar, kan endast återupprättas om man bryter upplevelsen av att livet i landsbygderna kvävs av storstadsregioner och främmande kosmopolitiska inflytanden. Konservativa Förbundet ser därför positivt på ökat lokalt självstyre i alla dess former.

Liksom hur alla delar av nationen måste kunna leva, så måste vi också eftersträva att samhällets minsta beståndsdelar i största möjliga mån åtnjuter värdigheten av självständighet. Självägande och ekonomiskt oberoende familjer är mer personligt investerade i samhällsutvecklingen, och vi ser ett positivt samband mellan att minska människors beroende av stora finansiella institutioner, och en sundare, mer folkförankrad politisk kultur.

Därmed är det oundgängligt för samhällsutvecklingen att den minsta beståndsdel, familjen, upprätthålls och prioriteras; Både dess bildande och vikt. Den utgör efter allt en mikrokosmos av nationalstaten. Vad detta innebär är att utan stabila kärnfamiljer, har man ingen nation.

Konservativa Förbundets kärnvärden och mål

Försvar

För Konservativa förbundet är det en självklarhet att Sverige ska ha ett starkt försvar. Detta i syfte att på egen hand kunna försvara sig mot ett fientligt angrepp. Försvaret ska även vara förankrat i folket, och en hög grad, primärt unga människor, ska utbildas militärt. Folkförankring utgör en viktig pusselbit i att skapa en försvarsmakt med ett brinnande engagemang för Sveriges väl och ve. Försvaret är långt ifrån ett särintresse.

Som konservativa är vi också kritiska till den politisering som försvarsmakten, i likhet med många andra institutioner, utsatts för under de senaste decennierna. Vänsterliberal infiltration, rentav Woke-ideal, har skapat förvirring, fokusförflyttning och direkta försämringar. Försvaret ska inte vara en plats för vänsterliberal indoktrinering. Därutöver är det rimligt att ifrågasätta hur försvarsmakten väljer att agera i samhällsdebatten, genom politiska kampanjer och deltagande i subversiva manifestationer. Försvarsmakten bör fokusera på sin kärnuppgift, att försvara Sverige.

Visioner om en värld bestående av nedrustning, total likriktning samt fullständig enighet mellan världens alla folk, kan beskrivas som både naivt och verklighetsfrånvänt. Dessa idéer kan grunda sig i fina intentioner, men är direkt farliga i praktiken. Ett försvar är en nödvändighet om man vill undvika fientliga angrepp. Ett land har alltid en armé: sin egen, eller någon annans.

Samtidigt är det med kritiska ögon vi ser på dem som med påstått säkerhetspolitiska och liberala förtecken, ibland även förment konservativa sådana, väljer att stödja interventionistiska krig i olika delar av världen. Upprustning och bevarandet av nationell

suveränitet ska inte förväxlas med chauvinistiska idéer som mynnar ut i våldsam imperialism. En god försvarsförmåga bör snarare betraktas som en möjlighet att kunna göra sin röst hörd i dialog med länder som har andra intressen än Sverige. En stark försvarsmakt är en förutsättning för goda diplomatiska relationer med omvärlden. Främjandet av upprustning är inte en fråga om krigshets, det är byggandet av samhällets främsta fredsörelse.

Monarkin

Den svenska monarkin är mer än bara ett politiskt statskick, det är en djupt betydelsefull institution som ger uttryck för vår svenska kulturella och historiska egenart som nation. Monarkin är en central hörnsten för Sveriges nationella identitet. Den svenska monarkin har funnits sedan Sverige bildades och att avskaffa den skulle därför innebära ett raderande av en grundläggande del i den svenska folksjälen.

Monarkin är dessutom en enande faktor inom samhället genom att den högsta personifikationen av staten sätts ovanför partipolitik och ideologiska klyftor. Monarkin symboliserar folkets samlade identitet och representerar varje svensk oavsett politisk övertygelse. Av denna anledning är det opassande att statschefen skulle väljas och därför präglas av ideologi eller partipolitik. Vikten av monarkin vilar även i de blodsband som binder samman monarken med nationens skapande och symboliserar därmed kontinuiteten mellan nutiden och föregående generationer. Konservativa Förbundet strävar därför efter en stärkt monarki inom ramen för det demokratiska samhället. Enighet inom nationen kan möjliggöras genom att monarkin axlar en starkare symbolisk ställning.

Kultur och tradition

En stor forskningslitteratur bekräftar enhetligt att gemensamhet i kultur och värderingar stärker tilliten och samarbetet i samhället. Dessförinnan är det egentligen en självklarhet: om vi strävar åt motsatta håll, hur kan det *inte* bli motsträvigt? Dessutom är behovet av samhörighet och identitet ett existentiellt självändamål. Mot denna bakgrund ter det sig

uppenbart att varje sunt politiskt program behöver ta hänsyn till vad som krävs för att skapa underlag för detta.

Vare sig man vill titulera sitt politiska program som integrationistiskt eller assimilationistiskt kvarstår det faktum att för att det ens ska betyda något så behöver det finnas en kanonisk nationell kultur att assimilera sig i. Alltså bör lämpliga symboler att samlas kring främjas. En typisk form av sådana är traditioner. Förutom att inneha dygden att vara beprövade utgör traditioner ett implicit kanon av kulturella uttryck, som man som medborgare kan ta del av för att befästa sin delaktighet i gemenskapen.

Deras egenvärde går därutöver än längre. Kulturella uttryck må springa ur vad som helst, men de kvarstår som beständiga traditioner för att de på ett eller annat sätt är adaptiva. Det finns en lömsk falsk dikotomi där traditioner insinueras behöva vara något fullständigt statiskt, och där kritikern självbelåtet kan förklara dem arbiträra om minsta historisk förändring kan påvisas. Faktum är att de *är* föränderliga, men att deras organiska evolution tvärtom är ett argument till deras *fördel*: traditionen raffinerar som ett järn över tid och tar den form som omständigheterna önskar av den. Om dess form är lämplig så består den, om inte så förgås den eller formas om. För att bevara dess evolverade lämplighet bör den utvecklas naturligt, inte hamras godtyckligt av en småsinnad självutnämnd smed.

Det är naturligt att kulturella uttryck och traditioner förändrar sig, ja. Men *organiskt*, i symbios med samhällets utveckling i helhet; inte genom nihilistisk dekonstruktion. Om de inte hade gett oss något meningsfullt hade de inte överlevt. Underlåter vi att förstå det ökar risken att vi inte gör det heller.

Vi bör ta uppgiften att betrakta traditioner med den respekt de förtjänar seriöst: inte bara av tacksamhet mot våra förfäder som lämnat oss detta kulturarv, utan även för deras funktioner i sin egen rätt.

Rättigheter och skyldigheter

Gör din plikt, och kräv din rätt. Det centrala för varje ideologi, när man kokar ner till den minsta beståndsdel, torde vara vilka rättigheter och skyldigheter som finns för individen

och staten. Utifrån det kan vi lägga grunden för samhällskontraktet, statens befogenheter och medborgarnas ansvar för varandra. Den kända parollen "Gör din plikt, kräv din rätt" må förvisso vara hämtad från sekelskiftets arbetarrörelse, men den är icke desto mindre sann för det.

Efter årtal av modernisering och socialdemokratisk fragmentering av samhället, så har mer och mer ansvar förflyttats från folket till staten, vilket gör i praktiken att fler rättigheter tas bort från medborgarna. På samma sätt, så är det av värde att folket känner förpliktelse för sina medmänniskor. Denna känsla av förpliktelse har förlorats, inte minst av moderniseringen och den allt växande statsapparaten, men också av den otyglade och orimliga massinvandringen.

Det konservativa tänkandet utgår från teorin om att det folkförankrade politiska styret är det bäst lämpliga. Konservatismen skyr alla totalitära tendenser, just för att de kränker människans värdighet som fria medborgare. Likaså måste Sverige bli fri från både nationella och internationella institutioner som inskränker våra grundläggande rättigheter. Frihet är det bästa ting, och frihet sökes bäst i den suveräna nationalstaten som vilar på en konservativ värdegrund, där rättigheter och skyldigheter går hand i hand.

Staten

Vi konservativa söker en balans mellan frihet och tradition, där stabilitet och bevarande av det befintliga är viktigt. Vi anser att statens roll bör vara begränsad, men att den ska erbjuda medborgarna en grundläggande trygghet. Familjen och andra sociala normer som främjar sammanhållning och stabilitet ses som centrala för ett fungerande samhälle. Staten bör främja utbildning och utveckling av civilsamhället för att stödja dessa traditionella värderingar.

Samtidigt anser vi att staten ska stödja individens behov av trygghet och säkerhet, med grundläggande välfärd samt samhällsfunktioner. Vi tror dock att det är individens ansvar att uppnå sina långsiktiga livsmål, och staten bör tillhandahålla förutsättningarna för detta. Vi betonar vikten av individens frihet att forma sitt eget liv och ta ansvar för sina egna beslut.

Vi tror på att stödja dem som behöver hjälp, men anser att ett alltför generöst välfärdssystem kan leda till en bidragskultur. Vi tror att staten bör fokusera på att stödja de mest utsatta och hjälpa dem att ta sig ur sitt beroende. Vi anser att ökade incitament för arbete, entreprenörskap och privata initiativ kan skapa en mer dynamisk marknad som främjar tillväxt och välbefinnande.

Som konservativa tror vi att staten bör minska sin inverkan och ge mer makt till civilsamhället och dess individer. Detta för att främja individens frihet och självständighet samt skapa ett mer stabilt samhälle.

Interventionism och globalism

En av vändpunkterna i världshistorien har varit uppkomsten av det globala utbytet av varor och tjänster över hela jordklotet. Förändringen har inneburit att varje stat har kunnat utnyttja sina ekonomiska fördelar för att täcka upp sina brister genom att exportera det man har överskott på och importera det man har brist på. Samma princip gäller för människor och idéer.

En sådan omställning har förvisso lett till stora positiva effekter, men en alltför stor utsträckning på den har gett upphov till förhållanden som intränger på nationellt självbestämmande och suveränitet.

Denna omställning, även benämnd globalism, grundar sig på idén att världen ska organiseras utefter globala intressen före nationella. Vad denna ideologi har lett till är proliferationen av överstatlighet, interventionism, och en homogenisering av samhället i en tidigare mångfaldsrik värld.

De nämnda faktorerna rubbar på internationell harmoni genom att blossa upp onödiga väpnade konflikter i andra världsdelar, ta makt bort från folket, och beblanda grupper av människor med vitt skilda kulturer. Samhället börjar att sträva åt motsatta håll för att försöka göra alla nöjda. Resultatet blir att samhället klyvs itu och förlorar sin enhetlighet. När staten inte längre tjänar ens intressen, vad har man för anledning att bidra?

Som diskuterat tidigare är konservatismen för en nationalistisk grundsyn. Nationalismen startade som en motreaktion på imperialismen, vilket är när främmande krafter styr en nation. I och med uppkomsten av nationalstaten kom den då radikala idén att folket i en nation skulle förfoga över sitt eget territorium och ingen annans. Extrem globalism hotar därför att bli imperialismens återkomst. Folkförankrat styre i samhället med traditionsenliga kärnfamiljen som sin minsta beståndsdel är nyckeln till att motverka extrem globalism.

Miljö och natur

Nutida ideologisk marknadsföring har skapat en mytbild att värnandet av miljön och naturen är enbart vänstersidan förunnat. Historien visar dock på hyckleriet i denna appropriering, var bland annat konservativ försiktighetsprincip har stått i opposition mot den industrialiseringshets som i många fall ödelagt stora naturområden, vilken å sin sida har accelererats av materialistiska vänsterideologier.

Mer fundamentalt grundar sig den konservativa impulsen i en vördnad och ansvars känsla gentemot det arv vi begåvats. Kulturellt ja, men även gentemot miljön och naturen. Att förvalta vårt naturarv och konservera allt som konserveras bör är inbyggt i såväl den konservativa etiken som i namnet självt.

Synen på människans plats i naturen sammanfattas kanske bäst av Burke själv:

"The earth, the kind and equal mother of all, ought not to be monopolised to foster the pride and luxury of any men"

- Edmund Burke (1792), *Reflections on the Revolution in France*

Denna tradition visar sig särskilt utpräglad i Sverige: ett typexempel på den konservativa förvaltningstanken och människans plats i naturen kan ses i allemansrätten, som är djupt förankrad i svensk tradition.

Under allemansrättslig princip förvaltas på ett unikt sätt både den mänskliga friheten och ansvaret för naturen, där människan tillåts den frihet den ansvarsfullt gör sig förtjänt av. Den konservativa tillika traditionella svenska synen på naturen ålägger oss alltså att förvalta den med en djup respekt, utan att förkasta vår egen plats i dess vänliga grönska.

Det är således inget förvånande sammanträffande att Skogsstyrelsen sammanfattar svensk skogspolitik med samma devis som Konservativa Förbundet har som slagord:

Frihet under ansvar.